

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 72

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Skuttsdags e. m.

[28.3.1929]

Åskriv!

Strax efter telefonsamtalet
 måste jag skriva och be dig förlåta,
 att jag bevärande dig alldeles i
 ordan angående din lilla tysthet.
 Du förstår väl, att jag nog bevärat
 din promenad, tills Clason
 kommer till rätta, men jag var
 så slarvig, att jag inte följade på
 den, innan jag skrev. Det skall
 nog bli så riktigt uttalt.

Jag är alldeles matt efter
 att ha varit så länge ute i den
 starka vädret. Först var det
 en lång promenad till Gjersholms-
 torget, så en dito från stationen

Mitt i den skuggan

ti Gårskobus Kapsell och sedan
yfterligen vid gravarna. Det var
en underbar kyrkogård där ute.
Gravarna ligger spridda i terrängen.
Där man ser träd och kbjesbjörke,
och vattusj mark, så nyfäcker man
en minnesvärd eller en fyrkant av
grön buskorn. Och bland träden
skymta världar att emellanåt.

Det var en lång färd dit från
Kapsell.

Som Hedvig mndubett sig blommor,
var det inte många kronor, men
kristan var så vacker: vit med en
girland av storn musgrönsblad och
på locket endast vita blommor.

Hon har ju ägnat sin sista år
åt Beskovs Biskopgård, och Beskov

och en förtjusande konst från de förtjusande
styg, en färd till, min förtjusande förtjusande

ägnade henne en så vacker betraktelse.
Tänkt, att han, såsom inte tillkännades
statskyrkan, kunde inte få kasta de
tre skolorna mull, utra bredvid honom
satt en myg kokett prästman, som
tog vid när Beskov slutat!

När den sista sången förklarad,
frätte Anna Sörusén fram bredvid
kristan och sade med präktig stämma
några mycket djupa kända och riktiga
farsamhetsord. Det lilla Kapsell
är ju så intimt, att krämoroiten
säkert kunde höras av alla.

Där var också den stackars Marie-
Louise Egner med sin ohjyggligt nyfärdiga
läsning. Jag hade telefonerat med henne
om begravningen förr, och då fått i nyf-
färd dag att säga dig, att ingenting

